

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׂרָה - יְזְכוּר לַיּוֹם הַמִּיָּתֵה

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה"
(בראשית כג, א)

אדרבא, כאשר אדם זוכר את יום המוות הרי בכך הוא מנצח את היצר הרע. הוא לא עבד ליצר הרע ולא יפול ברשתו כאשר היצר משכנע אותו לעשות חטאים. זו למעשה תכלית החיים. להיות משוחרר מכבלי היצר הרע!

זה מה שאמר להם רבי עקיבא: למה זכתה אסתר למלכות על מאה ועשרים ושבע מדינה? אלא אסתר היא בת בתה של שרה שנאמר עליה שנפטרה בת מאה ועשרים ושבע ולכן ראוי שתמלוך על מאה ועשרים ושבע מדינה.

זאת אומרת יש לדעת שמחשבה על יום המיתה מביאה למלכות, שהוא שליטה על היצר הרע. לא חלילה שהיצר הרע ישלוט וימלוך על האדם וישכנע אותו לעבור עבירות.

הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל ביאר את הפסוק: "אָדָם לְהַגִּיל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר" (תהילים קמד, ד).

צל בגימטריה עולה מאה ועשרים. גם אם האדם יחיה מאה ועשרים שנה- גם זה עובר. יהי רצון שנזכור דברים אלו ונזכה להיות משוחררים מכבלי היצר הרע!

במדרש מובא שרבי עקיבא היה דורש והציבור התנמנם. ביקש לעוררן ואמר: "מה ראתה אסתר שתמלוך על מאה ועשרים ושבע מדינה?"

רבי עקיבא תירץ: "אלא תבוא אסתר שהיא בת בתה של שרה ותמלוך על מאה ועשרים ושבע מדינה".

משמע שרבי עקיבא היה דורש בפרשה זו. דווקא אז הציבור התנמנם, אבל בשאר הדרשות שדרש על שאר הפרשיות הציבור לא התנמנם.

צריך לדעת למה דווקא כאן ביקשו להתנמנם? גם צריך להבין את הדברים שאמר להם רבי עקיבא.

יש לבאר את השאלות בדרך רמז. כידוע שאדם בדרך כלל משתדל להתעלם ולדחות את המחשבות על המוות.

כאשר עולים בזכרוננו ענייני מוות הדבר מעכיר את מצב רוחו.

כשרבי עקיבא היה דורש בפרשת חיי שרה, מסתבר שהיה מדבר על ענין תכלית החיים וסוף אדם למות.

אולי הוא הוסיף גם לדבר על ענין מיתתן של צדיקים. הרי במיתתן של צדיקים הם בעצם קרויים חיים וכדו'.

דברים אלו לא שימחו את הציבור לשמוע ולכן ביקשו להתנמנם. רבי עקיבא רצה לעורר אותם כדי שלא יחשבו שדיבורים על דברים אלו גורמים לעצבות.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן נהריה רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמַי לַבַּיִת

ש"ק	כנסת לבית	צאת לבית	יבין חס
17:48	17:15	16:04	י"ט
17:44	17:12	16:20	ת"א
17:44	17:12	16:20	מ"ב
17:48	17:15	16:24	כ"ג

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – יום טוב- שמוש בתנור ומנגל

האם מותר להשתמש בתנור או מנגל חשמלי ביום טוב?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

תנור חשמלי, למרות שאין להדליקו ביום טוב משום איסור מוליד אש, מותר להשתמש בו ביום טוב על ידי שעון שבת שהוכן מערב יום טוב, ולאפות או לבשל בו - ובסיום השעון מכבה אותו. כן הדין לענין מנגל חשמלי. **מקורות:** חזון עובדיה- יום טוב (עמוד עב).

כיריים חשמליים שפועלים על ידי ספירלות- אסור לעשות כן ביום טוב מכיוון שהגברת החום נעשית על ידי הגברת זרם החשמל, שמביא להגדלת החום. כן הדין לענין כיריים של אינדוקציה. **הערה:** מכיוון שבכל הגבהה יש הוספה של גופי חימום שלא היו דולקים קודם. שו"ת אור לציון (שם עמוד רג) וכ"פ בשו"ת מנחת שלמה (תנינא סימן יז). אינו דומה להגדלת הלהבה בכיריים של גז שמתרת, מכיוון שלא יוצר אש חדשה אלא רק מגדיל את האש הקיימת. ע"ע בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"א הערה פח). כן הדין לענין מכשירים חשמליים אחרים, כגון מזגן ותנור חימום. כמ"ש הגר"נ קרליץ בספר חוט שני - יום טוב (פי"ב סק"א אות ד), שאסור להגביר את עוצמתם מכיוון שמוליד אש.

כמו כן, אין להקל להקטין את דרגת החום גם כשיש חשש שיתקלקל המאכל, כל עוד אינו מכיר איך הם פועלים, כי יש לחוש שעל ידי הקטנת דרגת החום, יכבה גוף חימום אחד ויידלק גוף חימום אחר.

מותר להשתמש בחג בשעון שנקרא 'חגז'. **מקורות:** שו"ת יחזה דעת ח"ב (סימן טו) דאינו מכבה בידיים, אלא על ידי גרמא. כ"כ בשו"ת דברי דוד ח"ד (סימן לה).

מותר לחבר בחג את ברז הגז כדי שיהיה אפשר להשתמש בכיריים לבישול. יש מי שאוסר. **מקורות:** ספר מעין אומר ח"ב (עמוד שסב) בשם הראש"ל הגר"ע יוסף צ"ל. ע"ע ירחון אור תורה (סיון תשל"א סימן א), שו"ת ציץ אליעזר ח"ו (סימן ח, ט).

מותר להדליק מנגל על גחלים על ידי שמעביר מאש דלוקה כבר. מותר להשתמש במניפה כדי להבעיר את הגחלים. **מקורות:** משנה ברורה (סימן תקב סק"ו) בשם הח"י אדם שמותר לנופף על הגחלים בבגד או בכלי נוצות, מכיוון שכך היא צורת הבערת הגחלים. כן העלה אחי הרב מאיר הי"ו בשו"ת תורת מאיר ח"א (סימן סא) וכתב שמותר לנפנף בחוזק כדי להנמיך את הלהבות אם מטרתו כדי שלא ייחרך המאכל ויפסד. כמו כן בשו"ת ברכת יהודה- ברכה ח"ו (סימן יב בהערה), אבל בשו"ת שערי יושר ח"ד (סימן עד) העלה להחמיר.

כְּחָה שֶׁל מִילָה טוֹבָה

הגאון ר' ניסן גולדברג (מראשי ישיבות 'אור ישראל' וראשון לציון) סיפר: שמעתי מידידי הגר"א מן מעשה מופלא על אביו, הגאון הגדול ר' מרדכי מן צ"ל, בעת שלמד בישיבת סלונים. את מנת האוכל היו מקבלים מדי יום מאשנב מיוחד, שלידו עמדו בתור לקבל את מנת האוכל.

פעם מרדכי לייב חש תחושת רעב קשה מאוד שהפריעה לו בלימודיו. המנה היומית לא הספיקה להשביע את רעבונו. הוא שם לב כי אחד הבחורים חסר, ולכן החליט לשוב ולעמוד בתור לקחת את המנה של חברו. לא שהיה מדובר במיני מטעמים אלא פרוסת לחם ועוד משהו.

הוא פנה שוב לעבר הטור שבו עמדו הבחורים וחיכה לתורו כדי לקבל מנה נוספת. כשהגיע לאשנב, המחלק זיהה כי הוא מגיע פעם שניה. המחלק סטר לו על לחיו בעוצמה רבה וביקש ממנו לעזוב את המקום. כנער צעיר שזה עתה הגיע לישיבה, מרדכי לייב הרגיש בסטירה זו פגיעה קשה. אחרי אותו מעשה מרדכי לייב עזב את שטח הישיבה לעבר נופיה המרהיבים של סלונים. הוא התיישב ליד נהר רחב ידיים. שם התחיל לבכות ודמעות רבות ניגרו על פניו.

בחור שעבר שם במקרה הבחין בו ואף שמע את דבריו: "מה הוא רצה ממני? בסך הכל רציתי לקחת מנה של חבר כדי להשביע מעט את רעבוני". בכיו הלך וגבר. הבחור פנה אליו ושאל לסיבת בכיו. מרדכי לייב תאר לו את מה שעבר ואף שיתף את הבחור כי הוא מסתפק אם לעזוב את הישיבה ולשוב לביתו.

הבחור שהכיר את נפשו העדינה של העלם הצעיר, הרגיע אותו. הוא טפח על שכמו ואמר: "ראה ידידי, דווקא קשיים אלו הם אבני היסוד לבניית נפשנו". הדברים הרגיעו את נפשו של מרדכי לייב. ההחלטה לשכוח ממה שקרה ולשוב לספסל הלימודים ביתר שאת, הביאה אותו בעקבות זאת למצב אחר: הוא חזר לישיבה ושקד שם שעות ארוכות ללא הפוגה כאילו לא קרה דבר. ר' מרדכי סיים ואמר: "ראה מה כוח של מילה טובה, שבזכותה נשארתי בישיבה זכיתי להקים משפחה של ת"ח". (הסיפור מעובד מתוך 'איר נזרו')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב ציון רחמים לוי זצ"ל

הגאון הרב ציון רחמים לוי זצ"ל - נולד באלול ה'תרפ"ה (1925) בארץ ישראל. עוד בצעירותו נודע כעלוי. למד בישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה בירושלים עם הגאונים הרב בן ציון אבא שאול והראשל"צ מרן הרב עובדיה יוסף. בגיל 17 בערך קיבל סמיכה לרבנות. לאחר מכן התמנה להשגיח על כשרות הבשר של ירושלים. בגיל 23 לאחר נישואיו נשלח על ידי ראש ישיבת 'פורת יוסף' הגאון רבי עזרא עטיה, לאחר שבית-הדין בירושלים אישר זאת, לכהן כרב בפנמה כדי שיחזק את הקהילה היהודית שם. בשנים הראשונות לכהונתו מצב היהדות בקהילה היה בכי רע, עד כדי שלא היה שם מנין של שומרי שבת. דבר זה הצריך קבלת היתר להתפלל ללא מניין.

הרב פעל ללא לאות. פעל כשוטח ומוהל וכן הקים מוסדות רבים. עמד על משמר ההלכה בתקיפות רבה וחיזק את חומות הדת בקהילתו הענפה. שמר על קשר חם כל השנים עם מרן הראשל"צ הגאון הרב עובדיה יוסף. הדבר בא לידי ביטוי בחילופי השו"ת שבניהם שמופיעים ב'ביע אומר'. הקים עולה של תורה.

מנע אלפי נישואי תערובת בחכמה ובתקיפות. היה בידידות גדולה מאוד עם ארגון זק"א. עזר וסייע רבות לארגון. אירח בחום רב את שליחי זק"א בפנמה ודרבן אנשים לתמוך בזק"א. שימש בתפקיד זה במשך כ-57 שנים. כיום מדובר באחת הקהילות הגדולות בדרום אמריקה. נפטר ב-כ"ו חשוון ה'תשס"ט (2008). חי כ-83 שנים. אלפים רבים השתתפו בהלוויה. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. בנו, ר' חיים נבחר למלא את מקומו כרבה של פנמה.

אביו: המקובל ר' יעקב (שימש כדיין בבית הדין של הרב רפאל אנקווה במרוקו. לאחר שעלה לארץ ישראל למד בישיבת המקובלים 'בית אל' בעיר העתיקה בירושלים). **אימו:** מרת אסתר סוליקה. **אחיו:** ר' משה (שימש כרב הראשי של העיר בת ים). **אשתו:** מרת רוביסה שרה (למשפ' ביטון). **מרבותיו:** הגאונים אביו, ר' יעקב, ר' עזרא עטיה (ראש ישיבת 'פורת יוסף'). **חברותא:** מרן הראשל"צ הגאון ר' עובדיה יוסף. **מילדי:** הגאונים ר' דוד, ר' יעקב, ר' חיים.

רבינו למרות אישיותו הלבבית והחייכנית, כשראה לנכון לנהוג בתקיפות כדי לשמור על חומות הדת, עמד כחומה בצורה. בתחילת דרכו, לא פעם אף היה בסכנת חיים כשעמד על דעתו 'דעת תורה' ולא נכנע לרצונותיהם של כמה מאנשי קהילתו, שהיו אנשים אלימים מאוד. אחת הפעמים היתה בשעה שהבן של אחד מנשיאי הקהילה החליט להתחתן עם גויה ה' ירחם.

רבינו שימש כרב הקהילה ולא יכל לשאת זאת שחלילה בקהילתו יהיו נישואי תערובת. הרב ניסה פעמים רבות לדבר על כך גם עם הבן וגם עם אביו אבל דבריו נפלו על אוזניים אטומות. יום החתונה הגיע... הרב ישב מכונס במשרדו ולפתע אורו עיניו. רעיון נועז עלה בליבו והוא החליט לבצע אותנו. תוך מספר דקות יצר קשר עם החתן וביקש ממנו לבוא אליו בדחיפות.

"מה הדחיפות?", תמה החתן. "יש לי בשבילך מתנה מיוחדת לרגל יום נישואיך ואתה חייב לקבלה קודם החתונה. אני במשרד, תבוא לקחת" - הרב אמר. "בסדר, אבוא עוד שעה!". הרב המתין לחתן במשרדו. אחרי כמה דקות נשמעו נקישות על הדלת. "אפשר להיכנס", הרב אמר. החתן נכנס ואמר: "לא יכולתי להתאפק. באתי לראות את המתנה". "טוב שבאת!", הרב אמר. "קודם נשתה כוס קפה ונדבר, ואחר כך המתנה..."

אחרי כמה דקות הרב פנה לבחור ואמר לו: "תוכל להשאיל לי את הפלאפון שלך לכמה דקות?". "בודאי!" - ענה הבחור. הרב יצא מהמשרד, נעל את הדלת מבחוץ והלך לדרכו. בינתיים החתן מחכה שהרב יחזור למשרד - עשר דקות, עשרים דקות, חצי שעה, הרב לא חוזר. סבלנותו פקעה, הוא קם ממקומו ופנה לצאת מהמשרד לחפש את הרב. רק עכשיו גילה כי הרב נעל את הדלת כשיצא. עכשיו הבין איזה 'מתנה' הרב הכין לו ליום נישואיו. "אני כלוא בחדר", הבין. הוא רץ אל מכשיר הטלפון וניסה להתקשר, אבל גילה לאכזבתו שגם על זה הרב חשב והטלפון נותק מבעוד מועד.

הוא ניסה לצעוק ולדפוק על הדלת, אבל מיקום המשרד היה באיזור שומם. לא נשארה לו ברירה אלא לחכות לרב שישבו. בשעת לילה מאוחרת הרב הגיע למשרד, פתח את הדלת ואמר לו: "עכשיו אתה יכול ללכת!", הוא רץ כאחוז טירוף לעבר אולם החתונות. שם הספיק לראות את אחרון האורחים יוצא.

משפחת הכלה זעמו. מיד כשראו אותו מתקרב מרחוק, הם התנפלו עליו בחיירופים וגידופים. "יהודי מלוכלך, איפה נעלמת? הרסת לנו את כל השמחה!", גם הכלה היתה בין אותם המגדפים והמחרפים. הוא הסתלק מהמקום בבושת פנים ונשבע לנקום ברב על מעשהו. אותו הלילה הרב ישן טוב. הוא ידע שזכה להציל עוד יהודי מנישואי תערובת. ידיעה זו גרמה לו אושר רב.

כשיצא בבוקר לבית הכנסת הרגיש שעוקבים אחריו. הוא הסתובב לאחור וראה את הבחור החתן עם אקדח ביד. הוא ידע שסופו קרב. הוא עצר וחיכה לבחור שיתקרב. הרב פתח את חולצתו ואמר לבחור - "אתה יכול להרוג אותי! הנה כאן הלב שלי, אבל תדע לך שאני כרב הקהילה כאן, לא רק שאני מתחרט על מה שעשיתי לך, אלא אני גם שמח! כי אני נתתי לך את המתנה הגדולה ביותר ביום שהיה אמור להיות יום חתונתך. המתנה היא האפשרות שלא לנתק את הקשר ליהדות" - הרב סיים בהתרגשות.

מול עוז רוח שכזה, גם החתן הכעוס לא היה יכול לעמוד. הוא הסתובב והלך. לימים החתן סיפר שבחלוף הזמן כבר התקרב לרב ונשא יהודיה כשרה. "הדבר היחיד שגרם לי שלא להרוג את הרב, היתה מחשבה שעלתה במוחי באותו הרגע ברחוב, כשנפגשתי עם הרב: **אם הרב מוכן למות רק בשביל שלא אתחתן עם גויה, סימן שהדבר חמור ביותר וטוב שהרב הציל אותי מזה!**" (מעובד מתוך 'דורש טוב')

שידוך מפלא

דו"ח מחמיר במיוחד: קנס של אלף שקלים בגין העבירה ושש נקודות!

ניסינו להתווכח עם השוטר וביקשנו ממנו לקחת את בני הזוג והתינוק ברכב המשטרתי. השוטרים התעצבנו כהוגן ואחד מהם צעק: "סעו מיד!"

נסענו. האוירה ברכב לא היתה נעימה. שמעון לא הבין איך יתכן שהדבר קרה לו, אחרי שקיים מצווה. האברך האורח הרגיש רע אחרי שראה ששמעון נקנס בסכום כה גדול בגללו.

ניסינו לחשוב יחד על דרכים שונות לצאת מהסבך. חשבנו לגשת למשפט ולבקש מהאברך להעיד וכך לבטול את הדו"ח. אבל אז התברר שהאברך ומשפחתו גרים בכניסה הסמוכה לבית של שמעון.

סביר להניח שהתובעים יטענו בבית-המשפט כי היתה היפרות מוקדמת בין האברך לנהג. העדות של האברך לא תהיה אמינה בפני השופט.

בשלב הזה האברך הציע לשלם את הקנס, אבל שמעון לא הסכים. "מה פתאום? זאת המצווה שלי והקנס שלי, ובכלל איך מבקשים מזוג צעיר אלף שקלים?"

"תהיו רגועים, תרגישו בנוח. אם נגזר עליי להפסיד אלף שקלים, אני שמח שזה הגיע בדרך של קיום מצווה - ברוך השם!"

האברך התרגש מאוד לשמוע את דבריו של שמעון. זאת היתה ההיכרות הראשונה שלו עם שמעון, אבל לא האחרונה. מאז הם התחילו להיפגש בתדירות גבוהה.

האברך קשר שיחה עם שמעון וראה שהוא אציל מידות וירא שמיים. הוא גם שמע מפיו באיזה ישיבה הוא לומד. האברך סיפר לאביו על הנסיעה ועל הקנס ושיבח מאוד את שמעון.

אז עלה בדעתו של אביו רעיון של שידוך. **הרעיון הלך והתקדם. ברוך ה', כחצי שנה אחרי אותה נסיעה של הכנסת אורחים וקנס בצידה, שמעון התארס.**

אחרי האירוסין שמעון ערך מסיבת הודיה. בסעודה סיפר איך העניינים התגלגלו ואמר: "הסיפור היה נראה בלתי מובן. עשיתי מצווה ולא רק שלא הרווחתי אלא הפסדתי 1000 שקל ועוד 6 נקודות".

"אבל הקב"ה ברוב רחמיו ישב באותה שעה ועשה את מה שכתוב במדרש (ויצא, פרשה ס"ח) שהקב"ה מיום שסיים לברוא את העולם יושב ומזווג זיווגים - בתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לאלמוני. בורא עולם גלגל ברחמיו הרבים שהרכב יישרף ואני אשלם 1,000 שקל, כדי שאגיע לזיווג שנקבע לי משמיים".

לא בכדי המילה 'שידוך' מורכבת משתי מילים - מצד אחד שם ש-ד-י והמילה השניה כ"ו - יחד עולה בגימטריה של הויה. לומר לנו כי שידוך הוא על ידי בורא עולם.

להלן סיפור שהמעובד מתוך העלון '**השגחה פרטית**'. סיפור זה מראה לנו כיצד בורא עולם הוא זה שמשדך בין בני הזוג.

ר' יצחק מצפת סיפר: בשנת ה'תשפ"א נסעתי מטבריה לצפת ביום גשום וסוער. ברכב נהג חברי שמעון בן העשרים וחמש, שהיה עדיין רווק.

בדרך הבחנו ברכב שעולה באש. בעל הרכב עמד מחוץ לרכב ולצידו עמדו בני זוג ותינוק. מצד אחד ירד גשם זלעפות, אבל מצד שני הרכב שלהם עלה באש.

ריחמנו על נוסעי הרכב אבל לא ידענו איך לעזור להם, ולכן המשכנו בנסיעה. לפתע הבנו כי הזוג והתינוק שעמדו לצידו של בעל הרכב כנראה נסעו איתו.

קעת לאחר שהרכב עלה באש, הם לא יכולים להגיע ליעדם. יורד גשם חזק וצריך לעזור להם. התינוק שלהם בגשם עלול להתקרר ולחלות. החלטנו שאנחנו חוזרים למקום האירוע ונבדוק מקרוב את העניין.

כעבור דקות אחדות חזרנו למקום. בני הזוג עם התינוק עדיין עמדו שם לצד הרכב. שמעון עצר לידם ושאל: "אנחנו מגיעים לצפת. האם זה יכול לעזור לכם?".

בני הזוג התרגשו מאוד. הם היו נבוכים ואובדי עצות וההצעה שלנו היתה הישועה שלהם. הם הודו לנו מקרב לב ועלו על הרכב.

המשכנו לנסוע. אחרי כברת דרך לא ארוכה שוטר עצר אותנו. הוא הציץ לתוך הרכב ושאל: "**מה זה? אתם הכנסתם לרכב תינוק בלי סל-קל?!?**"

שמעון הסביר לשוטר שהיה כאן מעשה של הצלת נפשות. הנסיעה של הזוג והתינוק לא היתה מתוכננת, אספנו אותם מצד הדרך ליד רכב בוער באש. באותו רגע לא היה שייך להביא סל-קל מהרכב הבווער.

השוטר שמע את הדברים וניכר על פניו כי ההסבר מניח את דעתו. אלא שאז השוטר השני, שהיה די קרוב אלינו ושמע את התשובה, צעק:

"אתם שקרנים! לא מאמין לסיפורים שלכם! הסיפור לא מניח את הדעת! מגיע לכם לקבל דו"ח!"

שמעון ביקש לאמת את הסיפור. הוא ביקש מהשוטר לנסוע איתו למקום האירוע, כדי שיראה כי אכן הסיפור הוא אמיתי וכל הפרטים בו נכונים.

השוטר לא הסכים. הוא לא ויתר ולא זו בלבד אלא רשם

הרב פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו ז"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	אברהם בן יונה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל
מרים בן דבורה ז"ל	ר' שאול בן סילביה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	יצחק בן חביבה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה	מסודי בת חביבה ע"ה	מזל בת שמעון ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יוסף בן אסתר ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
שלום בן אסתר ז"ל	אריה בן מרים ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	סלום בן פרחת ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	מרים בן שרה ע"ה	יעקב בן סלימה ז"ל
		אביבה בן שרה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
		שרה בת נקיס ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
			עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה ז"ל	רמנים בן רחל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	חי זידי בן קלרה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרהר ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל